Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 21 päivänä joulukuuta 1988,
rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä
(89/106/ETY)

(EYVL L 40, 11.2.1989, s. 12)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston direktiivi 93/68/ETY, annettu 22 päivänä heinäkuuta 1993	L 220	1	30.8.1993

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 21 päivänä joulukuuta 1988,

rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä

(89/106/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

toimii yhdessä Euroopan parlamentin kanssa ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo, että

jäsenvaltioiden velvollisuutena on huolehtia, että talon- ja maanrakentaminen niiden alueilla suunnitellaan ja toteutetaan siten, että henkilöille, kotieläimille tai omaisuudelle ei aiheuteta vaaraa ja että rakennuskohde täyttää muutenkin yleisen hyvinvoinnin kannalta olennaiset vaatimukset,

jäsenvaltioissa on säädetty rakentamisen turvallisuutta koskevien vaatimuksien ohella terveellisyyttä, lujuutta, energiataloutta, ympäristönsuojelua, taloudellisuutta ja muita yleisen edun kannalta tärkeitä seikkoja koskevista vaatimuksista,

näillä vaatimuksilla, joista usein säädetään kansallisissa laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä, on suora vaikutus käytettävien rakennusalan tuotteiden ominaisuuksiin ja ne heijastuvat edelleen kansallisiin tuotestandardeihin, teknisiin hyväksymisiin ja muihin teknisiin eritelmiin ja vaatimuksiin, jotka toisistaan poikkeavina vaikeuttavat kaupankäyntiä yhteisössä,

Eurooppa-neuvoston kesäkuussa 1985 hyväksymän sisämarkkinoiden toteuttamista koskevan valkoisen kirjan 71 kohdassa todetaan, että yleisten toimintaperiaatteiden puitteissa erityistä huomiota kiinnitetään tiettyihin aloihin rakennusala mukaan lukien; kaupan tekniset esteet rakennusalalla on poistettava, jollei niitä voida poistaa tunnustamalla vastavuoroisesti jäsenvaltioiden samanarvoisuus, noudattaen 7 päivänä toukokuuta 1985 ([4]) annetussa neuvoston päätöslauselmassa vahvistettua uutta lähestymistapaa, jonka mukaan on määriteltävä turvallisuudesta ja muista yleisen edun kannalta tärkeistä näkökohdista johtuvat olennaiset vaatimukset, alentamatta jäsenvaltioissa voimassa olevaa ja perusteltua turvallisuuden tasoa,

olennaiset vaatimukset muodostavat sekä yleiset että erityiset vaatimukset, jotka rakennuskohteiden on täytettävä; näillä vaatimuksilla tarkoitetaan, että edellä tarkoitettujen rakennuskohteiden on tietyllä varmuudella täytettävä yksi tai useampi vaatimus tai kaikki nämä vaatimukset, jos määräyksissä niin määrätään,

yhdenmukaistettujen standardien tai muiden teknisten eritelmien perustaksi eurooppalaisella tasolla ja eurooppalaisen teknisen hyväksymisen valmistelemiseksi ja antamiseksi laaditaan perusasiakirjat, joissa olennaiset vaatimukset ilmaistaan konkreettisesti teknisellä tasolla,

olennaiset vaatimukset muodostavat perustan eurooppalaisten yhdenmukaistettujen standardien laatimiseksi rakennusalan tuotteille; mahdollisimman suuren hyödyn saavuttamiseksi sisämarkkinoille, mahdollisimman monien valmistajien pääsemiseksi näille markkinoille, mahdollisimman avoimien markkinoiden varmistamiseksi ja edellytysten

([1]) EYVL N:o C 93, 6.4.1987, s. 1
([2]) EYVL N:o C 305, 16.11.1987, s. 74 ja EYVL N:o C 326, 19.12.1988
([3]) EYVL N:o C 95, 11.4.1988, s. 29
([4]) EYVL N:o C 136, 4.6.1985, s. 1

▼B

luomiseksi yhdenmukaistetun yleisen säännöstön toteuttamiseksi rakennusalalla tulisi mahdollisimman laajasti ja nopeasti saada aikaan yhdenmukaistetut standardit; nämä standardit ovat yksityisten toimielinten laatimia ja niiden tulee säilyä eivelvoittavina; tätä varten Euroopan standardointikomitea (CEN) ja Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea (CENELEC) tunnustetaan toimivaltaisiksi toimielimiksi vahvistamaan yhdenmukaistettuja standardeja 13 päivänä marraskuuta 1984 allekirjoitettujen komission ja näiden kahden toimielimen välisestä yhteistyöstä annettujen yleisten suuntaviivojen mukaisesti; tässä direktiivissä yhdenmukaistetulla standardilla tarkoitetaan teknistä eritelmää (eurooppalaista standardia tai yhdenmukaistamisasiakirjaa), jonka toinen tai molemmat edellä mainituista toimielimistä on vahvistanut komission toimeksiannosta teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/189/ETY ([1]) mukaisesti,

rakennusalan tuotteiden erityislaadun vuoksi näiltä yhdenmukaistetuilta standardeilta edellytetään täsmällistä ilmaisua; sen vuoksi on tarpeen laatia perusasiakirjat yhteyden muodostamiseksi standardeja koskevien toimeksiantojen ja olennaisten vaatimusten välille; yhdenmukaistetuissa standardeissa, joissa määritetään mahdollisimman laajalti tuotteen toimivuusominaisuudet, otetaan huomioon nimiperusasiakirjat, jotka laaditaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa,

toimivuus- ja suorituskykyominaisuudet sekä vaatimukset, jotka tuotteiden on tulevaisuudessa täytettävä eri jäsenvaltioissa, ryhmitellään eri luokkiin perusasiakirjoissa ja yhdenmukaistetuissa teknisissä eritelmissä, jotta tiettyjä rakennuskohteita koskevat olennaisten vaatimusten tasoerot ja jäsenvaltioiden erilaiset olosuhteet tulevat huomioon otetuiksi,

yhdenmukaistetuissa standardeissa tulisi olla luokittelut, joiden mukaan edelleenkin sallitaan sellaisten tuotteiden saattaminen markkinoille, jotka täyttävät olennaiset vaatimukset ja jotka on valmistettu ja joita käytetään laillisesti ja ilmastollisiin sekä muihin paikallisiin olosuhteisiin pohjautuvien teknisten menetelmien mukaisesti,

tuotteen katsotaan olevan käyttökelpoinen, jos se vastaa yhdenmukaistettua standardia, eurooppalaista teknistä hyväksymistä tai yhteisön tasolla tunnustettua yhdenmukaistamatonta teknistä eritelmää; jos olennaisilla vaatimuksilla on tuotteen osalta vain vähäinen merkitys ja jos tuote poikkeaa voimassa olevista teknisistä eritelmistä, hyväksytty tarkastuslaitos voi varmentaa sen käyttökelpoisuuden,

tuotteet, jotka katsotaan käyttökelpoisiksi, voidaan helposti tunnistaa EY-merkistä; näiden tuotteiden vapaa liikkuvuus ja käyttö aiottuun käyttötarkoitukseensa on sallittava kaikkialla yhteisössä,

niiden tuotteiden osalta, joille eurooppalaisia standardeja ei voida laatia tai joille sellaisia ei ole odotettavissa valmistuvan kohtuullisessa ajassa, tai niiden tuotteiden osalta, jotka poikkeavat olennaisesti standardista, voidaan käyttökelpoisuus osoittaa eurooppalaisen teknisen hyväksymisen avulla yhteisten suuntaviivojen perusteella; yhteiset suuntaviivat eurooppalaisten teknisten hyväksymisten antamiseksi hyväksytään perusasiakirjojen pohjalta,

jos yhdenmukaistettuja standardeja ja eurooppalaisia teknisiä hyväksymisiä ei ole, voidaan kansalliset tai muut yhdenmukaistamattomat tekniset eritelmät hyväksyä riittäväksi perustaksi olettamukselle, että olennaiset vaatimukset on täytetty,

tuotteen yhdenmukaistetun standardin mukaisuus ja Euroopan tasolla hyväksyttyjen yhdenmukaistamattomien teknisten eritelmien mukaisuus on varmistettava käyttäen joko valmistajan tuotannon laadunvalvontamenettelyä tai riippumattoman ja pätevän ulkopuolisen tai valmistajan suorittamaa valvonta-, testauksenarviointi- ja varmentamismenettelyä,

([1]) EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8

▼B

väliaikaisesti säädetään erityismenettely sellaisia tuotteita varten, joille ei vielä ole eurooppalaisella tasolla hyväksyttyjä standardeja tai teknisiä hyväksymisiä; tällaisen menettelyn tulisi helpottaa toisessa jäsenvaltiossa suoritettujen tuotteen määrämaana olevissa jäsenvaltioissa voimassa olevien teknisten vaatimusten mukaisten testaustulosten hyväksymistä,

on perustettava jäsenvaltioiden nimeämistä asiantuntijoista koostuva pysyvä rakennusalan komitea avustamaan komissiota tämän direktiivin täytäntöönpanossa ja soveltamisessa, ja

jäsenvaltioiden vastuu turvallisuudesta, terveydestä ja muista alueensa olennaisista vaatimuksista tulisi tunnustaa sopivat suojatoimenpiteet antavalla suojalausekkeella,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Soveltamisala — Määritelmät — Vaatimukset — Tekniset eritelmät — Tavaroiden vapaa liikkuvuus

1 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan rakennusalan tuotteisiin sikäli kuin rakennuskohteisiin liittyvät olennaiset vaatimukset koskevat niitä 3 artiklan 1 kohdan mukaan.

2. Tässä direktiivissä ”rakennusalan tuotteilla” tarkoitetaan tuotteita, jotka valmistetaan käytettäviksi pysyvinä osina rakennuskohteissa mukaan lukien sekä talon- että maanrakennustyöt.

”Rakennusalan tuotteista” käytetään jäljempänä nimitystä ”tuotteet” ja kaikista rakannuskohteisa, mukaan lukien talon- ja maanrakannuskohteet, nimitystä ”rakennuskohde”.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita, jotka on suunniteltu käytettäviksi rakennuskohteissa, voidaan saattaa markkinoille vain, jos ne sopivat suunniteltuun käyttöönsä eli jos ne ovat ominaisuuksiltaan sellaisia, että rakennuskohde, johon tuotteet liitetään, asennetaan, käytetään tai sijoitetaan, täyttää 3 artiklassa tarkoitetut olennaiset vaatimukset, jos rakennuskohteeseen sovelletaan näitä vaatimuksia sisältäviä määräyksiä ja jos rakennuskohde on suunniteltu ja rakennettu asianmukaisesti.

▼M1

2. a) Jos tuotteet kuuluvat muita näkökohtia käsittelevien direktiivien soveltamisalaan, joissa säädetään 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun CE-vaatimustenmukaisuusmerkinnän kiinnittämisestä, merkintä osoittaa, että tuotteiden oletetaan olevan myös näiden direktiivien säännösten mukaisia.

b) Kuitenkin, jos yhdessä tai useammassa näistä direktiiveistä annetaan valmistajalle vapaus siirtymäkauden aikana valita sovellettava järjestelmä, CE-merkintä osoittaa ainoastaan valmistajan soveltamien direktiivien säännösten mukaisuuden. Tällöin sovellettavien direktiivien viitenumerot, sellaisina kuin ne on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, on merkittävä näissä direktiiveissä vaadittuihin, tuotteiden mukana oleviin asiakirjoihin, ilmoituksiin tai ohjeisiin.

▼B

3. Jos jokin myöhempi direktiivi koskee pääasiassa muita seikkoja ja vain vähäisessä määrin tämän direktiivin olennaisia vaatimuksia, on tuon myöhemmän direktiivin säännöksissä varmistettava, että se kattaa myös tämän direktiivin vaatimukset.

4. Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden oikeuteen säätää perustamissopimuksen määräyksiä noudattaen vaatimuksia, joita ne pitävät tarpeellisina työturvallisuuden varmistamiseksi tuotteita

▼B

käytettäessä, jos ne eivät aiheuta tuotteisiin muutoksia niin, etteivät ne vastaa tämän direktiivin säännöksiä.

3 artikla

1. Rakennuskohteissa sovellettavat olennaiset vaatimukset, joilla voi olla vaikutusta tuotteen teknisiin ominaisuuksiin, on annettu tavoitteina liitteessä I. Näistä vaatimuksista voidaan soveltaa yhtä tai useampaa tai niitä kaikkia ja ne on täytettävä taloudellisesti kohtuullisen käyttöajan kuluessa.

2. Mahdollisten maantieteellisestä sijainnista, ilmastollisista olosuhteista tai elintavoista johtuvien erojen samoin kuin turvallisuuden tasossa kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla olevien erojen huomioon ottamiseksi voidaan 3 kohdassa tarkoitetuissa asiakirjoissa ja 4 artiklassa tarkoitetuissa teknisissä eritelmissä vahvistaa olennaisille vaatimuksille luokkia.

3. Olennaiset vaatimukset täsmennetään asiakirjoissa (perusasiakirjoissa), joilla luodaan tarvittavat yhteydet 1 kohdassa tarkoitettujen olennaisten vaatimusten ja 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen standardointitoimeksiantojen, eurooppalaisen teknisen hyväksymisen suuntaviivoja koskevien toimeksiantojen tai muiden teknisten eritelmien tunnustamisen välille.

4 artikla

1. Standardeja ja teknisiä hyväksymisiä nimitetään tässä direktiivissä ”teknisiksi eritelmiksi”.

Tässä direktiivissä yhdenmukaistetuilla standardeilla tarkoitetaan teknisiä eritelmiä, jotka on laatinut ja vahvistanut CEN, CENELEC tai molemmat yhdessä direktiivin 83/189/ETY mukaisesti annetusta toimeksiannosta 19 artiklassa tarkoitetun komitean lausunnon perusteella ja komission ja edellä tarkoitetun kahden toimielimen välisestä yhteistyöstä 13 päivänä marraskuuta 1984 allekirjoitettujen yleisten suuntaviivojen mukaisesti.

▼M1

2. Jäsenvaltioiden on oletettava tuotteiden olevan käyttöön soveltuvia, jos rakennuskohde, kun se on suunniteltu ja rakennettu asianmukaisesti, niitä käytettäessä täyttää 3 artiklassa tarkoitetut olennaiset vaatimukset, jos tuotteissa on CE-merkintä, joka ilmaisee niiden olevan tämän direktiivin säännöskokonaisuuden mukaisia, mukaan lukien V luvussa säädetyt vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt ja III luvussa säädetty menettely. CE-merkintä ilmaisee:…

▼B

a) että tuotteet ovat niiden asiaa koskevien kansallisten standardien mukaisia, jotka vastaavat niitä yhdenmukaistettuja standardeja, joiden viitenumerot on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.* Jäsenvaltioiden on julkaistava edellä tarkoitettujen kansallisten standardien viitenumerot;

b) että tuotteet ovat III luvussa tarkoitettua menettelyä noudattaen annetun eurooppalaisen teknisen hyväksymisen mukaisia; tai

c) että ne ovat 3 kohdassa tarkoitettujen kansallisten teknisten eritelmien mukaisia, jos yhdenmukaistettuja eritelmiä ei ole; näistä kansallisista eritelmistä on laadittava luettelo 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltiot voivat toimittaa komissiolle ne kansalliset tekniset eritelmänsä, joiden ne katsovat täyttävän 3 artiklassa tarkoitetut olennaiset vaatimukset. Komissio antaa nämä kansalliset tekniset eritelmät muille jäsenvaltioille viipymättä. Komissio ilmoittaa 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen jäsenvaltioille ne kansalliset tekniset eritelmät, joiden voidaan katsoa vastaavan 3 artiklassa tarkoitettuja olennaisia vaatimuksia.

Komissio aloittaa ja suorittaa edellä tarkoitetun menettelyn yhteistyössä 19 artiklassa mainitun komitean kanssa.

▼B

Jäsenvaltioiden on julkaistava edellä tarkoitettujen teknisten eritelmien viitenumerot. Komissio julkaisee ne myös *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4. Jos valmistaja tai yhteisöön sijoittautunut valmistajan edustaja ei ole noudattanut tai on noudattanut vain osittain 2 kohdassa tarkoitettuja voimassa olevia teknisiä eritelmiä, joiden mukaan 13 artiklan 4 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisesti tuotteen vaatimustenmukaisuus on selvitettävä liitteessä III olevan 2 kohdan ii alakohdan toisen ja kolmannen vaihtoehdon mukaan, on noudatettava 13 artiklan 4 kohtaa sekä liitettä III, ja 2 artiklan 1 kohdan tarkoittama tuotteen soveltuvuus käyttöön on toteutettava liitteessä III olevan 2 kohdan ii alakohdan toisen vaihtoehdon mukaisesti.

5. Komissio laatii, ylläpitää ja uusii määräajoin yhteistyössä 19 artiklassa tarkoitetun komitean kanssa luettelon tuotteista, joilla on vähäinen merkitys terveyden ja turvallisuuden kannalta ja joita voidaan saattaa markkinoille, jos valmistaja antaa vakuutuksen siitä, että tuotteet täyttävät ”tunnustetun hyvän teknisen käytännön” vaatimukset.

▼M1

6. CE-merkintä ilmaisee, että tuotteet vastaavat 2 ja 4 kohdan vaatimuksia. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan velvollisuus on kiinnittää CE-merkintä itse tuotteeseen, tuotteeseen kiinnitettyyn etikettiin, pakkaukseen tai sen mukana oleviin kaupallisiin asiakirjoihin.

▼B

Liitteessä III on malli ►M1 CE-merkinnästä ◄ ja merkin käyttöedellytykset.

Edellä 5 kohdassa tarkoitetuissa tuotteissa ei saa olla ►M1 CE-merkintää ◄.

5 artikla

1. Jos jäsenvaltio tai komissio katsoo, että 4 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut yhdenmukaistetut standardit tai eurooppalaiset tekniset hyväksymiset taikka II luvussa tarkoitetut toimeksiannot eivät täytä 2 ja 3 artiklan säännöksiä, asianomainen jäsenvaltio tai komissio ilmoittaa tästä 19 artiklassa tarkoitetulle komitealle esittäen samalla perustelunsa. Komitea antaa lausuntonsa kiireellisenä.

Komitean lausunnon perusteella ja kuultuaan direktiivillä 83/189/ETY perustettua komiteaa, komissio ilmoittaa yhdenmukaistettujen standardien osalta jäsenvaltioille, tuleeko kyseiset standardit tai hyväksymiset poistaa 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista julkaisuista.

2. Saatuaan 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot komissio kuulee 19 artiklassa tarkoitettua komiteaa. Komitean lausunnon perusteella komissio ilmoittaa jäsenvaltioille, tulisiko kyseinen tekninen eritelmä katsoa vaatimustenmukaiseksi ja jos näin on, julkaisee sen viitenumeron *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Jos komissio tai jäsenvaltio katsoo, että tekninen eritelmä ei enää ole 2 ja 3 artiklan säännösten mukainen, komissio kuulee 19 artiklassa mainittua komiteaa. Komitean antaman lausunnon perusteella komissio ilmoittaa jäsenvaltioille, tulisiko kyseinen kansallinen tekninen eritelmä edelleen katsoa vaatimustenmukaiseksi ja jos ei, tulisiko 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu viitenumero peruuttaa.

6 artikla

1. Jäsenvaltiot eivät saa estää tämän direktiivin säännösten mukaisten tuotteiden vapaata liikkuvuutta, saattamista markkinoille tai käyttöä alueellaan.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että näiden tuotteiden käyttöä suunniteltuun tarkoitukseensa ei estetä säännöillä tai ehdoilla, joita asettavat julkiset laitokset taikka monopoliasemansa nojalla julkisena yrityksenä tai julkisena laitoksena toimivat yksityiset.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia muiden kuin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden saattamisen markkinoille alueellaan, jos ne täyttävät perustamissopimuksen mukaiset kansalliset säännökset, kunnes II ja III luvussa tarkoitetuissa eurooppalaisissa teknisissä eritelmissä toisin säädetään. Komissio ja 19 artiklassa mainittu komitea valvovat ja tarkastelevat säännöllisesti eurooppalaisten teknisten eritelmien kehitystä.

3. Jos asiaa koskevissa eurooppalaisissa teknisissä eritelmissä itsessään tai 3 artiklan 3 kohdassa mainittujen perusasiakirjojen perusteella esitetään luokat toimivuustasoille, jäsenvaltiot voivat päättää vain yhteisön tasolla hyväksytyn luokituksen mukaisesti alueellaan noudatettavista toimivuustasoista ja vain käyttäen kaikkia, muutamaa tai yhtä luokkaa.

II LUKU

Yhdenmukaistetut standardit

7 artikla

1. Tuotteita koskevien yhdenmukaistettujen standardien laadun varmistamiseksi Euroopan standardointijärjestöjen on vahvistettava standardit niiden toimeksiantojen perusteella, jotka komissio antaa direktiivissä 83/189/ETY säädettyä menettelyä noudattaen kuultuaan 19 artiklassa mainittua komiteaa sekä komission ja edellä tarkoitettujen toimielinten välisestä yhteistyöstä 13 päivänä marraskuuta 1984 allekirjoitettujen yleisten suuntaviivojen mukaisesti.

2. Näin laadituissa standardeissa on vaatimukset esitettävä mahdollisuuksien mukaan tuotteen toimivuus- ja suorituskykyominaisuuksina ottaen huomioon perusasiakirjat.

3. Kun Euroopan standardointijärjestöt ovat vahvistaneet standardit, komissio julkaisee niiden viitenumerot *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa.

III LUKU

Eurooppalainen tekninen hyväksyminen

8 artikla

1. Eurooppalainen tekninen hyväksyminen on myönteinen tekninen arviointi tuotteen sopivuudesta suunniteltuun käyttötarkoitukseen ja perustuu niitä rakennuskohteita koskevien olennaisten vaatimusten täyttämiseen, joissa tuotetta on tarkoitus käyttää.

2. Eurooppalainen tekninen hyväksyminen voidaan antaa:

a) tuotteille, joille ei ole yhdenmukaistettua standardia, tunnustettua kansallista standardia eikä toimeksiantoa yhdenmukaistetun standardin laatimiseen ja joiden osalta komissio 19 artiklassa mainittua komiteaa kuultuaan katsoo, ettei niille voida tai ei voida toistaiseksi laatia standardia; ja

b) tuotteille, jotka poikkeavat huomattavasti yhdenmukaistetusta tai tunnustetusta kansallisesta standardista.

Vaikka on annettu toimeksianto yhdenmukaistetun standardin laatimiseksi, eivät a alakohdassa tarkoitetut säännökset kuitenkaan estä eurooppalaisen teknisen hyväksymisen antamista tuotteille, joiden hyväksymisestä on annettu suuntaviivat. Näin voidaan menetellä, kunnes yhdenmukaistettu standardi tulee voimaan jäsenvaltiossa.

3. Erityistapauksissa komissio voi, poiketen 2 kohdan a alakohdasta, ja kuultuaan 19 artiklassa mainittua komiteaa, antaa luvan eurooppalaisen teknisen hyväksymisen antamisesta tuotteelle, jota koskevasta yhdenmukaistetusta standardista on toimeksianto tai yhdenmukaistetun standardin laatimisesta komissio on päättänyt. Tämä lupa annetaan määräajaksi.

▼B

4. Eurooppalainen tekninen hyväksyminen annetaan yleensä viideksi vuodeksi. Tätä määräaikaa voidaan pidentää.

9 artikla

1. Tuotteen eurooppalainen tekninen hyväksyminen perustuu tarkastuksiin, testauksiin ja arviointiin, jotka pohjautuvat 3 artiklan 3 kohdassa mainittuihin perusasiakirjoihin ja tuotetta tai vastaavaa tuoteryhmää koskeviin 11 artiklassa tarkoitettuihin suuntaviivoihin.

2. Jos 11 artiklassa tarkoitettuja suuntaviivoja ei ole tai ei ole vielä, voidaan eurooppalainen tekninen hyväksyminen antaa viittaamalla asiaa koskeviin olennaisiin vaatimuksiin ja perusasiakirjoihin, jos liitteessä II tarkoitettuun organisaatioon kuuluvat hyväksymisen antavat tarkastuslaitokset ovat hyväksyneet tuotteen arvioinnin. Jos hyväksymisen antavat tarkastuslaitokset eivät pääse yhteisymmärrykseen, asia saatetaan 19 artiklassa tarkoitetun komitean käsiteltäväksi.

3. Eurooppalainen tekninen hyväksyminen annetaan tuotteelle jäsenvaltiossa liitteessä II säädettyä menettelyä noudattaen tuotteen valmistajan tai yhteisöön sijoittautuneen valmistajan edustajan pyynnöstä.

10 artikla

1. Kukin jäsenvaltio ilmoittaa muille jäsenvaltioille ja komissiolle niiden hyväksymisen antavien tarkastuslaitosten nimet ja osoitteet, jotka ne ovat valtuuttaneet antamaan eurooppalaisia teknisiä hyväksymisiä.

2. Hyväksymisen antavien tarkastuslaitosten on täytettävä tämän direktiivin vaatimukset ja erityisesti niiden on pystyttävä:

— arvioimaan uusien tuotteiden käyttökelpoisuus tieteellisen ja käytännön tiedon pohjalta;

— tekemään puolueettomia päätöksiä valmistajan tai valmistajan edustajan etuihin nähden; ja

— kokoamaan kaikkien asiaan liittyvien osapuolten näkemykset tasapainoiseksi arvioinniksi.

3. Luettelo niistä hyväksymisen antavista tarkastuslaitoksista, jotka ovat toimivaltaisia antamaan eurooppalaisia teknisiä hyväksymisiä, samoin kuin kaikki tähän luetteloon tehtävät muutokset julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa.

11 artikla

1. Komissio antaa 19 artiklassa tarkoitettua komiteaa kuultuaan jäsenvaltioiden nimeämien hyväksymisen antavien tarkastuslaitosten organisaatiolle toimeksiantoja suuntaviivojen laatimiseksi tuotteiden tai tuoteryhmien eurooppalaista teknistä hyväksymistä varten.

2. Tuotteelle tai tuoteryhmälle annettavaa eurooppalaista teknistä hyväksymistä koskevien suuntaviivojen on sisällettävä erityisesti seuraavat seikat:

a) luettelo 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista asiaa koskevista perusasiakirjoista;

b) tuotteille asetettavat 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen olennaisten vaatimusten mukaiset erityisvaatimukset;

c) testausmenettelyt;

d) testaustulosten arviointimenetelmä;

e) tarkastus- ja vaatimustenmukaisuusmenettelyt, joiden on vastattava 13, 14 ja 15 artiklaa;

f) eurooppalaisen teknisen hyväksymisen voimassaoloaika.

3. Jäsenvaltiot julkaisevat eurooppalaista teknistä hyväksymistä koskevat suuntaviivat virallisella kielellään tai virallisilla kielillään kuultuaan 19 artiklassa tarkoitettua komiteaa.

▼B

IV LUKU

Perusasiakirjat

12 artikla

1. Komissio antaa 19 artiklassa tarkoitettua komiteaa kuultuaan jäsenvaltioiden edustajien muodostamien teknisten komiteoiden tehtäväksi valmistella 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut perusasiakirjat.

2. Perusasiakirjoissa on:

a) täsmennettävä 3 artiklassa ja liitteessä I säädetyt olennaiset vaatimukset yhdenmukaistamalla termistö ja tekniset perusteet ja esittämällä luokat tai tasot kutakin vaatimusta varten tarpeen mukaan ja kun se tieteellisen ja teknisen tiedon perusteella on mahdollista;

b) esitettävä menetelmät, jotka kytkevät vaatimusluokat tai -tasot 4 artiklassa tarkoitettuihin teknisiin eritelmiin, esimerkiksi laskentamenetelmät ja kelpoisuuden osoittamismenetelmät sekä tekniset suunnittelusäännöt;

c) oltava huomioon otettavat lähtötiedot yhdenmukaistettujen standardien ja eurooppalaista teknistä hyväksymistä koskevien suuntaviivojen vahvistamista sekä kansallisten teknisten eritelmien tunnustamista varten 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Komissio julkaisee 19 artiklassa tarkoitettua komiteaa kuultuaan perusasiakirjat *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa.

V LUKU

Vaatimustenmukaisuuden osoittaminen

13 artikla

1. Valmistaja tai yhteisöön sijoittautunut valmistajan edustaja on vastuussa sen osoittamisesta, että tuotteet vastaavat 4 artiklan tarkoittamassa teknisessä eritelmässä asetettuja vaatimuksia.

2. Tuotteiden, joiden vaatimustenmukaisuus on osoitettava, oletetaan vastaavan 4 artiklassa tarkoitettuja teknisiä eritelmiä. Vaatimustenmukaisuus osoitetaan testauksilla tai muilla todisteilla teknisten eritelmien pohjalta liitteen III mukaisesti.

3. Tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi edellytetään, että:

a) valmistajalla on tehtaalla sisäinen laadunvalvontajärjestelmä, jonka avulla varmistetaan, että tuotteet vastaavat asianomaisia teknisiä eritelmiä; tai

b) asiaa koskevissa teknisissä eritelmissä mainittuja tuotteita tai niiden sisäistä laadunvalvontaa valvoo ja arvioi hyväksytty varmentamiselin valmistajan sisäisen laadunvalvontajärjestelmän lisäksi.

4. Komissio määrittelee tietylle tuotteelle tai tuoteryhmälle suunnitellun 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn kuultuaan 19 artiklassa tarkoitettua komiteaa ottaen huomioon:

a) tuotteen merkityksen olennaisten vaatimusten, erityisesti terveyteen ja turvallisuuteen liittyvien vaatimusten, suhteen,

b) tuotteen luonteen,

c) tuotteen ominaisuuksien vaihtelun vaikutuksen sen käyttökelpoisuuteen,

d) tuotteen valmistuksen virheherkkyyden,

liitteessä III säädettyjen tarkempien yksityiskohtien mukaisesti.

Kussakin tapauksessa valitaan vähiten työläs menettely ottaen huomioon turvallisuusseikat.

Näin valittu menettely esitetään toimeksiannoissa ja teknisissä eritelmissä tai näitä käsittelevässä julkaisussa.

▼B

5. Jos tuotetta valmistetaan yksittäisin kappalein (ei sarjatuotantona), riittää liitteessä III olevan 2 kohdan ii alakohdan kolmannen vaihtoehdon mukainen vaatimustenmukaisuusvakuutus, jollei muuta teknisissä eritelmissä edellytetä tuotteilta, joilla on erityisen suuri vaikutus terveyteen ja turvallisuuteen.

14 artikla

1. Edellä tarkoitetuista menettelyistä seuraa liitteen III mukaisesti:

a) edellä 13 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa, että valmistaja tai yhteisöön sijoittautunut valmistajan edustaja esittää tuotteen vaatimustenmukaisuusvakuutuksen; tai

b) edellä 13 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa, että hyväksytty varmentamiselin antaa todistuksen joko laadunvalvonta- ja seurantajärjestelmän tai itse tuotteen vaatimustenmukaisuudesta.

Yksityiskohtaiset ohjeet menettelyistä vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi ovat liitteessä III.

2. Valmistajan antama vaatimustenmukaisuusvakuutus tai -todistus antaa valmistajalle tai yhteisöön sijoittautuneelle valmistajan edustajalle oikeuden kiinnittää vastaava ►M1 CE-merkintä ◄ itse tuotteeseen, siihen kiinnitettyyn etikettiin, pakkaukseen tai tuotteen mukana seuraaviin kauppa-asiakirjoihin. ►M1 CE-merkinnän ◄ malli ja sen käyttöä koskevat säännöt kunkin vaatimustenmukaisuuden osoittamismenettelyn yhteydessä ovat liitteessä III.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että ►M1 CE-merkintää ◄ käytetään oikein.

▼M1

2. Sanotun kuitenkaan rajoittamatta 21 artiklan soveltamista:

a) jos jäsenvaltio havaitsee, että CE-merkintä on kiinnitetty perusteettomasti, valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja on velvollinen palauttamaan tuotteen CE-merkintää koskevien säännösten mukaiseksi ja lopettamaan rikkomuksen kyseisen jäsenvaltion vahvistamien edellytysten mukaisesti;

b) jos vaatimustenvastaisuus jatkuu, jäsenvaltion on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet kyseisen tuotteen markkinoille saattamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai sen varmistamiseksi, että se vedetään markkinoilta 21 artiklassa säädettyjä menettelyjä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että merkintöjen, joita ulkopuoliset voivat merkityksen ja kirjoitustavan vuoksi erehtyä pitämään CE-merkintänä, kiinnittäminen tuotteisiin kielletään. Muita merkintöjä saa kiinnittää rakennusalan tuotteisiin niihin kiinnitettyyn etikettiin, niiden pakkauksiin tai niiden mukana oleviin kaupallisiin asiakirjoihin, jos ne eivät heikennä CE-merkinnän näkyvyyttä ja luettavuutta.

▼B

VI LUKU

Erityismenettelyt

16 artikla

1. Jos jollekin tietylle tuotteelle ei ole 4 artiklassa tarkoitettuja teknisiä eritelmiä, voi tuotteen määrämaana oleva jäsenvaltio yksittäistapauksessa pyynnöstä todeta tuotteen olevan voimassa olevien kansallisten säännösten mukainen, jos tuote osoittautuu hyväksytyksi hyväksytyn tarkastuslaitoksen tuotetta valmistavassa jäsenvaltiossa tekemissä testeissä ja tarkastuksissa, jotka on tehty tuotteen määrämaana olevan jäsenvaltion voimassa olevien tai tämän vastaaviksi tunnustamien menetelmien mukaan.

▼B

2. Tuotetta valmistavan jäsenvaltion on ilmoitettava tuotteen määrämaana olevalle jäsenvaltiolle, jonka säännösten mukaisesti testit ja tarkastukset on tehtävä, se tarkastuslaitos, jonka se aikoo hyväksyä tähän tehtävään. Tuotteen määrämaana olevan jäsenvaltion ja tuotetta valmistavan jäsenvaltion on annettava toisilleen kaikki tarvittavat tiedot. Tuotetta valmistavan jäsenvaltion on tietojen vaihdon perusteella hyväksyttävä näin nimetty tarkastuslaitos. Jos jäsenvaltiolla on asian suhteen epäilyjä, sen on perusteltava kantansa ja ilmoitettava tästä komissiolle.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että hyväksytyt tarkastuslaitokset antavat toisilleen kaiken tarvittavan avun.

4. Jos jäsenvaltio toteaa, että hyväksytty tarkastuslaitos ei suorita testejä ja tarkastuksia jäsenvaltion kansallisten säännösten mukaan asianmukaisesti, sen on ilmoitettava tästä sille jäsenvaltiolle, jossa tarkastuslaitos on hyväksytty. Tämän jäsenvaltion on kohtuullisessa ajassa ilmoitettava edellä tarkoitetun ilmoituksen tehneelle jäsenvaltiolle, mihin toimenpiteisiin on ryhdytty. Jos ilmoituksen tehnyt jäsenvaltio ei pidä toimenpiteitä riittävinä, se voi kieltää kysymyksessä olevan tuotteen saattamisen markkinoille ja käytön tai asettaa sille erityisehtoja. Jäsenvaltion on ilmoitettava tästä toiselle jäsenvaltiolle ja komissiolle.

17 artikla

Määrämaana olevien jäsenvaltioiden on pidettävä tuotetta valmistavassa jäsenvaltiossa 16 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti annettuja kertomuksia, selosteita ja todistuksia saman arvoisina kuin vastaavia kansallisia asiakirjoja.

VII LUKU

Hyväksytyt toimielimet

18 artikla

▼M1

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille ne varmentamiselimet, tarkastuslaitokset ja testauslaboratoriot, jotka ne ovat nimenneet suorittamaan tehtävät, joita edellytetään teknisten hyväksyntöjen ja vaatimustenmukaisuustodistusten antamiseksi sekä tarkastusten ja testien tekemiseksi tämän direktiivin mukaisesti sekä niiden nimet ja osoitteet ja komission niille ennakolta antamat tunnusnumerot.

Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* luettelon ilmoitetuista laitoksista ja laboratorioista ja niiden tunnusnumeroista sekä tehtävistä ja tuotteista, joita varten ne on ilmoitettu. Komissio huolehtii luettelon pitämisestä ajan tasalla.

▼B

2. Varmentamiselinten, tarkastuslaitosten ja testauslaboratorioiden on täytettävä liitteessä IV säädetyt edellytykset.

3. Jäsenvaltioiden on nimettävä 1 kohdassa tarkoitettujen varmentamiselinten, laitosten ja laboratorioiden toimivaltaan kuuluvat tuotteet sekä esitettävä niille annettavien tehtävien luonne.

VIII LUKU

Pysyvä rakennusalan komitea

19 artikla

1. Perustetaan pysyvä rakennusalan komitea.

2. Komiteassa on jäsenvaltioiden nimeämät edustajat. Sen puheenjohtajana on komission edustaja. Kukin jäsenvaltio nimeää kaksi edustajaa. Edustajilla voi olla apuna asiantuntijoita.

▼B

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

20 artikla

1. Edellä 19 artiklassa tarkoitettu komitea voi puheenjohtajansa tai jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tutkia minkä tahansa kysymyksen, joka liittyy tämän direktiivin täytäntöönpanoon tai soveltamiseen.

2. Säännökset, jotka ovat tarpeen:

a) vaatimusluokkien vahvistamiseksi, jos ne eivät sisälly perusasiakirjoihin sekä sen menettelyn vahvistamiseksi, jota käytetään tuotteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi standardeja koskevissa toimeksiannoissa 7 artiklan 1 kohdan nojalla ja hyväksyntäohjeita koskevissa toimeksiannoissa 11 artiklan 1 kohdan nojalla,

b) perusasiakirjojen valmistelua koskevien ohjeiden antamiseksi 12 artiklan 1 kohdan nojalla ja perusasiakirjoja koskevien päätösten tekemiseksi 12 artiklan 3 kohdan nojalla,

c) kansallisten teknisten eritelmien tunnustamiseksi 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti,

annetaan 3 ja 4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

4. Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

IX LUKU

Suojalauseke

21 artikla

1. Jos jäsenvaltio toteaa, että tuote, jonka on ilmoitettu täyttävän tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset, ei ole tämän direktiivin 2 ja 3 artiklan mukainen, sen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tuotteen poistamiseksi markkinoilta, sen markkinoille saattamisen kieltämiseksi tai sen vapaan liikkuvuuden rajoittamiseksi.

Kyseessä olevan jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tällaisesta toimenpiteestä välittömästi ja ilmoitettava perustelut sekä erityisesti se, johtuuko vaatimustenmukaisuuden puuttuminen:

a) edellä 2 ja 3 artiklan säännösten täyttämättä jättämisestä, jos tuote ei täytä 4 artiklassa tarkoitettuja teknisiä eritelmiä;

b) edellä 4 artiklassa tarkoitettujen teknisten eritelmien virheellisestä noudattamisesta;

c) edellä 4 artiklassa tarkoitetuissa teknisissä eritelmissä itsessään olevista puutteellisuuksista.

2. Komissio kuulee asianomaisia osapuolia niin pian kuin mahdollista. Jos komissio näitä kuultuaan toteaa, että toimenpide on perusteltu, se ilmoittaa tästä välittömästi toimenpiteisiin ryhtyneelle jäsenvaltiolle sekä muille jäsenvaltioille.

▼B

3. Jos 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen katsotaan johtuvan standardien tai teknisten eritelmien puutteellisuudesta ja jos toimenpiteisiin ryhtynyt jäsenvaltio aikoo jatkaa toimenpiteitä, komissio saattaa kuultuaan asianomaisia osapuolia asian kahden kuukauden kuluessa 19 artiklassa tarkoitetun komitean käsiteltäväksi sekä, jos kysymys on yhdenmukaistetun standardin puutteellisuudesta, direktiivillä 83/189/ETY perustetun komitean käsiteltäväksi, ja ryhtyy 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin menettelyihin.

4. Jäsenvaltion, jota asia koskee, on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin sitä kohtaan, joka on antanut vaatimustenmukaisuusvakuutuksen, ja ilmoitettava tästä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

5. Komissio huolehtii siitä, että jäsenvaltioille toimitetaan tieto tämän menettelyn etenemisestä ja lopputuloksesta.

X LUKU

Loppusäännökset

22 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 30 kuukauden kuluessa direktiivin tiedoksi antamisesta ([1]). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

23 artikla

Komissio tutkii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1993 kuultuaan 19 artiklassa tarkoitettua komiteaa tässä direktiivissä säädettyjen menettelyjen toimivuutta ja tekee tarvittaessa ehdotukset aiheellisiksi muutoksiksi.

24 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

([1]) Tämä direktiivi on annettu tiedoksi jäsenvaltioille 27 päivänä joulukuuta 1988.

▼B

LIITE I

OLENNAISET VAATIMUKSET

Tuotteiden on oltava sopivia rakennuskohteeseen, joka (kokonaisuutena ja erillisiltä osiltaan) sopii tarkoitukseensa, ottaen huomioon taloudelliset näkökohdat, ja joka tällöin täyttää jäljempänä mainitut olennaiset vaatimukset, jos rakennuskohteeseen sovelletaan tällaisia vaatimuksia sisältäviä määräyksiä. Näiden vaatimusten on normaalilla kunnossapidolla voitava täyttyä tuotteen koko taloudellisesti kohtuullisen käyttöiän ajan. Vaatimuksissa on otettu huomioon yleisesti ennakoitavissa olevat vaikutukset.

1. **Mekaaninen lujuus ja vakavuus**

   Rakennuskohde on suunniteltava ja rakennettava siten, että rakentamisen ja käytön aikana siihen todennäköisesti kohdistuvat kuormitukset eivät johda mihinkään seuraavista:

   a) koko rakennuksen tai sen osan sortuminen;

   b) suuret muodonmuutokset, joita esiintyy siinä määrin, ettei niitä voida sallia;

   c) rakennuksen muiden osien tai siihen asennettujen laitteiden ja kiinteiden varusteiden vaurioituminen kantavissa rakenteissa tapahtuneiden suurten muodonmuutosten seurauksena;

   d) ulkopuolisen tekijän aiheuttama vaurio, joka on suhteeton alkuperäiseen aiheeseen verrattuna.

2. **Paloturvallisuus**

   Rakennuskohde on suunniteltava ja rakennettava siten, että tulipalon sattuessa:

   — kantavien rakenteiden voidaan olettaa kestävän tietyn ajan;

   — tulen ja savun kehittyminen ja leviäminen rakennuksen sisällä on rajoitettu;

   — tulen leviäminen naapurirakennuksiin on rajoitettu;

   — henkilöt pääsevät poistumaan rakennuksesta tai heidät voidaan pelastaa muilla keinoilla;

   — pelastushenkilöstön turvallisuus on otettu huomioon.

3. **Hygienia, terveys ja ympäristö**

   Rakennuskohde on suunniteltava ja rakennettava siten, ettei siitä aiheudu sen käyttäjille tai naapureille hygienia- tai terveysriskiä, erityisesti seuraavista syistä:

   — myrkyllisten kaasujen päästöt;

   — ilmassa olevat vaaralliset hiukkaset tai kaasut;

   — vaarallinen säteily;

   — veden tai maaperän saastuminen tai myrkyttyminen;

   — jäteveden, savun ja kiinteän tai nestemäisen jätteen puutteellinen käsittely;

   — kosteuden kertyminen rakennuksen osiin tai sisäpinnoille.

4. **Käyttöturvallisuus**

   Rakennuskohde on suunniteltava ja rakennettava siten, ettei sitä käytettäessä tai huollettaessa aiheudu mitään epäsuotavaa onnettomuusvaaraa kuten liukastumis-, putoamis- tai törmäysvaaraa taikka palo-, sähkö- tai räjähdystapaturmia.

5. **Meluntorjunta**

   Rakennuskohde on suunniteltava ja rakennettava siten, että melu, jonka alaiseksi rakennuksen sisällä tai lähellä olevat henkilöt joutuvat, pysyy niin alhaisella tasolla, ettei se vaaranna heidän terveyttään ja että nämä henkilöt pystyvät nukkumaan, lepäämään ja työskentelemään tyydyttävissä olosuhteissa.

6. **Energiansäästö ja lämmöneristys**

   Rakennuskohde ja sen lämmitys-, jäähdytys- ja ilmanvaihtolaitteet on suunniteltava ja rakennettava siten, että energiankulutus sitä käytettäessä on vähäinen ottaen huomioon alueen ilmastolliset olosuhteet ja käyttäjät.

▼B

LIITE II

EUROOPPALAINEN TEKNINEN HYVÄKSYMINEN

1. Valmistaja tai valmistajan edustaja yhteisössä, voi jättää hakemuksen vain yhdelle tähän tarkoitukseen hyväksytylle tarkastuslaitokselle.

2. Jäsenvaltioiden nimeämät hyväksymisen antavat tarkastuslaitokset muodostavat organisaation. Tehtäviään suorittaessaan tämä organisaatio on velvollinen työskentelemään kiinteässä yhteistyössä komission kanssa, joka tärkeissä asioissa kuulee 19 artiklassa mainittua komiteaa. Jos jäsenvaltio on nimennyt useampia hyväksymisen antavia tarkastuslaitoksia, jäsenvaltio on velvollinen sovittamaan yhteen niiden toimintaa; jäsenvaltion on myös nimettävä tarkastuslaitos, joka edustaa organisaatiota.

3. Hyväksymisten hakemista, käsittelemistä ja antamista koskevat yhteiset menettelytapasäännöt valmistelee hyväksymisen antavien nimettyjen tarkastuslaitosten muodostama organisaatio. Komissio antaa komitean lausunnon perusteella yhteiset menettelytapasäännöt 20 artiklan mukaisesti.

4. Hyväksymisen antavat tarkastuslaitokset antavat toisilleen kaiken tarvittavan avun muodostamassaan organisaatiossa. Teknisiä hyväksymisiä koskevien erityiskysymysten sovittaminen yhteen on myös tämän organisaation vastuulla. Tarvittaessa organisaatio voi asettaa alaryhmiä tätä tarkoitusta varten.

5. Hyväksymisen antavat tarkastuslaitokset julkaisevat antamansa eurooppalaiset tekniset hyväksymiset ja ilmoittavat niistä myös kaikille muille hyväksytyille tarkastuslaitoksille. Hyväksytyllä tarkastuslaitoksella on oikeus saada pyynnöstä tiedoksi kaikki myönnettyä hyväksymistä koskevat tausta-asiakirjat.

6. Hakija maksaa kaikki kustannukset, jotka aiheutuvat eurooppalaiseen tekniseen hyväksymiseen liittyvästä menettelystä.

▼B

LIITE III

TUOTTEEN VAATIMUSTENMUKAISUUDEN OSOITTAMINEN TEKNISTEN ERITELMIEN OSALTA

1. MENETELMÄT VAATIMUSTENMUKAISUUDEN VALVOMISEKSI

Päätettäessä menettelystä, jolla 13 artiklan mukaisesti osoitetaan vastaako tuote teknisiä eritelmiä, on vaatimustenmukaisuuden valvontaan käytettävä jäljempänä lueteltuja menetelmiä. Kulloinkin käytettävä menetelmä tai menetelmien yhdistelmä riippuu asianomaista tuotetta tai tuoteryhmää koskevista vaatimuksista 13 artiklan 3 ja 4 kohdan ehtojen mukaisesti:

a) valmistajan tai hyväksytyn tarkastuslaitoksen suorittama tuotteen alkutestaus;

b) valmistajan tai hyväksytyn tarkastuslaitoksen suorittama tehtaalta otettujen näytteiden testaus määräystenmukaisen testaussuunnitelman mukaisesti;

c) valmistajan tai hyväksytyn tarkastuslaitoksen suorittama tehtaalta, markkinoilta tai rakennuspaikalta otettujen pistokoenäytteiden testaus;

d) valmistajan tai hyväksytyn tarkastuslaitoksen suorittama markkinoille lähtövalmiina olevasta tai toimitetusta erästä otettujen näytteiden testaus;

e) tehtaan sisäinen laadunvalvonta;

f) hyväksytyn tarkastuslaitoksen suorittama tehtaan ja sen sisäisen laadunvalvonnan alkutarkastus;

g) hyväksytyn tarkastuslaitoksen suorittama tehtaan sisäisen laadunvalvonnan jatkuva valvonta, arvostelu ja arviointi.

Direktiivissä tehtaan sisäisellä laadunvalvonnalla tarkoitetaan valmistajan suorittamaa jatkuvaa laadunvalvontaa. Kaikki valmistajan asettamat arvot, vaatimukset ja määräykset dokumentoidaan järjestelmällisesti toimintaohjeita ja menettelytapoja koskevaksi kirjalliseksi selvitykseksi. Tällä laadunvalvontajärjestelmää koskevalla dokumentoinnilla varmistetaan yhtenäinen perusta laadun varmistamiselle ja se antaa mahdollisuuden tarkastaa, ovatko tuotteelta vaaditut ominaisuudet toteutuneet ja onko laadunvalvontajärjestelmä tehokas.

2. VAATIMUSTENMUKAISUUDEN OSOITTAMISESSA KÄYTETTÄVÄT MENETELMÄT

Vaatimustenmukaisuuden osoittamisessa käytetään ensisijaisesti seuraavia menetelmiä:

i) Hyväksytyn varmentamiselimen suorittama tuotteen vaatimustenmukaisuuden varmentaminen seuraavin perustein:

a) *(valmistajan tehtävät)*

1) tehtaan sisäinen laadunvalvonta;

2) valmistajan suorittama tehtaalta otettujen näytteiden lisätestaus määräystenmukaisen testausohjelman mukaisesti;

b) *(hyväksytyn tarkastuslaitoksen tehtävät)*

3) tuotteen alkutestaus;

4) tehtaan ja sen sisäisen laadunvalvonnan alkutarkastus;

5) tehtaan sisäisen laadunvalvonnan jatkuva valvonta, arviointi ja hyväksyminen;

6) tehtaalta, markkinoilta tai rakennuspaikalta otettujen pistokoenäytteiden testaus tarvittaessa.

ii) Valmistajan antama vaatimustenmukaisuusvakuutus seuraavin perustein:

Vaihtoehto 1

a) *(valmistajan tehtävät)*

1) tuotteen alkutestaus;

2) tehtaan sisäinen laadunvalvonta;

3) tehtaalla otettujen näytteiden lisätestaus määräystenmukaisen testausohjelman mukaisesti tarvittaessa;

b) *(hyväksytyn tarkastuslaitoksen tehtävät)*

4) tehtaan sisäisen laadunvalvonnan varmentaminen seuraavin perustein:

▼B

— tehtaan ja sen sisäisen laadunvalvonnan alkutarkastus;

— tehtaan sisäisen laadunvalvonnan jatkuva valvonta, arviointi ja hyväksyminen tarvittaessa.

Vaihtoehto 2

1) hyväksytyn testauslaboratorion suorittama tuotteen alkutestaus;

2) tehtaan sisäinen laadunvalvonta.

Vaihtoehto 3

a) valmistajan suorittama alkutestaus;

b) tehtaan sisäinen laadunvalvonta.

3. VAATIMUSTENMUKAISUUDEN OSOITTAMISEEN OSALLISTUVAT TOIMIELIMET

Vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen osallistuvat toimielimet jaotellaan toimintansa perusteella seuraavasti:

i) *varmentamiselimellä* tarkoitetaan puolueetonta viranomais- tai yksityistä toimielintä, jolla on tarvittava pätevyys ja vastuu antaa todistuksia tuotteen vaatimustenmukaisuudesta annettujen menettely- ja toimintatapasääntöjen mukaisesti;

ii) *tarkastuslaitoksella* tarkoitetaan puolueetonta toimielintä, jolla on sellainen organisaatio, henkilökunta, pätevyys ja puolueettomuus, että se pystyy annettujen arviointiperusteiden mukaisesti suoriutumaan sellaisista tehtävistä kuten valmistajan sisäisen laadunvalvonnan arviointi, hyväksyminen ja jatkuva valvonta, tuotteiden valinta ja arviointi työmaalla, tehtaassa tai muualla, annettujen arviointiperusteiden mukaisesti;

iii) *testauslaboratoriolla* tarkoitetaan laboratoriota, joka mittaa, tarkastaa, testaa, kalibroi tai jollain muulla tavalla määrittelee materiaalien tai tuotteiden ominaisuudet tai toimivuuden ja suorituskyvyn.

Edellä 2 kohdan i ja ii ensimmäinen vaihtoehto, tarkoitetuissa tapauksissa, voi 3 kohdassa i - iii alakohdassa tarkoitetut kolme tehtävää suorittaa joko yksi tai useampi toimielin, jolloin usean toimielimen tapauksessa vaatimustenmukaisuuden osoittajana toimiva tarkastuslaitos tai testauslaboratorio toimii myös varmentamiselimenä.

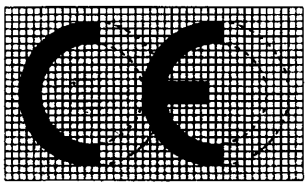
Varmentamiselimen ja tarkastuslaitosten sekä testauslaboratorioiden pätevyyttä ja puolueettomuutta koskevat ehdot, katso liite IV.

4. ►M1 CE-MERKINTÄ ◄, EY-VAATIMUSTENMUKAISUUSTODISTUS JA EY-VAATIMUSTENMUKAISUUSVAKUUTUS

▼M1

4.1 CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä

— CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä koostuu kirjaimista ”CE” seuraavalla tavalla kirjoitettuina:

— Jos CE-merkintää pienennetään tai suurennetaan, on noudatettava edellä esitetyn kirjoitustavan mittasuhteita.

— CE-merkinnän eri osien on oltava selvästi samankorkuisia, kuitenkin vähintään 5 mm.

— CE-merkintään on liitettävä sen laitoksen tunnusnumero, joka osallistuu tuotannon tarkastusvaiheeseen.

Lisätietoja

— CE-merkinnän yhteydessä on ilmoitettava valmistajan nimi tai tunnusmerkki, merkinnän kiinnittämisvuoden kaksi viimeistä numeroa ja, tapauksen mukaan, EY-vaatimustenmukaisuustodistuksen numero ja tarvittaessa tiedot, joiden mukaan on mahdollista tunnistaa tuotteen ominaisuudet teknisten eritelmien mukaisesti.

▼B

4.2 EY-vaatimustenmukaisuustodistus

EY-vaatimustenmukaisuustodistuksessa on oltava erityisesti seuraavat tiedot:

— varmentamiselimen nimi ja osoite;
— valmistajan tai yhteisöön sijoittautuneen valmistajan edustajan nimi ja osoite;
— kuvaus tuotteesta (esimerkiksi tyyppi, tunnistetiedot, käyttö);
— säännökset, jotka tuote täyttää;
— tuotteen käyttöä koskevat erityisehdot:
— todistuksen numero;
— todistuksen mahdolliset kelpoisuusehdot ja voimassaoloaika;
— sen henkilön nimi ja asema, jolla on oikeus allekirjoittaa todistus.

4.3 EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus

EY-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on oltava erityisesti seuraavat tiedot:

— valmistajan tai yhteisöön sijoittautuneen valmistajan edustajan nimi ja osoite;
— kuvaus tuotteesta (esimerkiksi tyyppi, tunnistetiedot, käyttö);
— säännökset, jotka tuote täyttää;
— tuotteen käyttöä koskevat erityisehdot;
— tarvittaessa hyväksytyn tarkastuslaitoksen nimi ja osoite;
— sen henkilön nimi ja asema, jolla on oikeus allekirjoittaa vakuutus valmistajan tai valmistajan edustajan puolesta.

4.4 Vaatimustenmukaisuustodistus ja vaatimustenmukaisuusvakuutus on esitettävä sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä, jossa tuotetta käytetään.

▼B

LIITE IV

TESTAUSLABORATORIOIDEN, TARKASTUSLAITOSTEN JA VARMENTAMISELINTEN HYVÄKSYMINEN

Jäsenvaltioiden nimeämien testauslaboratorioiden, tarkastuslaitosten ja varmentamiselinten on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:

1) sillä on oltava henkilökuntaa ja tarpeellisia varoja ja välineitä;

2) henkilökunnan on oltava teknisesti pätevää ja ammatillisesti rehellistä;

3) teknisen ja muun henkilökunnan on oltava riippumatonta kaikista rakennusalan tuotteiden kanssa suoraan tai välillisesti tekemisissä olevista piireistä, ryhmistä tai henkilöistä sen suorittaessa tässä direktiivissä säädettyjä tarkastuksia, laatiessa selosteita, antaessa todistuksia ja suorittaessa valvontaa;

4) henkilökunnan on noudatettava salassapitovelvollisuutta;

5) laitoksella on oltava vastuuvakuutus, jollei valtio kansallisen lainsäädännön nojalla vastaa vahingosta.

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on määräajoin tarkastettava, että 1 ja 2 kohdassa säädetyt ehdot täytetään.